

[Melchior]

forslaget, og sige, at for os forslagsstillere er formen ikke afgørende. Vi har gerne villet rejse denne debat, som vi mener er nødvendig, fordi vi betragter os alle her i salen som befolkningens tjenere. Derfor er det virkelig ikke afgørende for os, om det sker på den ene måde eller på den anden måde.

Jeg vil gerne pointere, at når vi ikke selv stillede forslag – et forslag, som jeg har hørt sige ville vinde sympati – om at øge gruppestøtten, så er det, fordi vi gerne vil præcisere det enkelte folketingsmedlems stilling. Grundloven kender som bekendt overhovedet ikke partier. Vi er valgt som individuelle medlemmer, og jeg synes, det ville være gavnligt for hele det repræsentative demokrati, således som vi har udformet det, hvis den enkelte person styrkes og ikke skal være afhængig af en gruppebeslutning om, hvordan disse eller hine midler skal benyttes. Det var altså intentionen i det. Formen er vi mere end beredte til at drøfte, og jeg takker alle dem, der har givet tilsagn om at gøre det. Kan vi grundigt forhøje gruppestøtten og, som hr. Ninn-Hansen var inde på, dirigere de forøgede midler videre til personlig sekretærhjælp, ja, så er det da en udmærket måde. De store partier bør lytte til de små partier og erkende, at der er mange mangler i vor arbejdsindsats her; det skulle glæde mig, om dette forslag kunne være en medvirkende årsag til, at vilkårene og dermed indsatsen forbedres.

Ole Olsen (SF):

Jeg mener, at debatten stort set, indtil hr. Poulsgaard kom på talerstolen, blev ført på et rimelig sagligt niveau. Jeg må selvfølgelig beklage, at de store partier vender sig imod forslaget. Jeg forstår det godt. Jeg synes godt, at de kunne have en forståelse for de mindre partiers problemer. Det er klart, der er forskelle. Det skal jeg ikke beskæftige mig så meget med. Men jeg vil godt lige opholde mig ved hr. Poulsgaard et øjeblik. Hr. Poulsgaard er åbenbart et meget specifikt fænomen i dansk politik. Først får hr. Melchior at vide, at han tør ikke fremsætte forslag om, at folketingsmedlemmernes løn skal sættes i vejret. Vi har fået at vide, at det tør hr. Melchior godt. Så takker hr. Poulsgaard hr. Melchior for, at der dog ikke i dette er indeholdt forslag om, at folketingsmedlemmernes løn

skal sættes i vejret. Og nu får jeg at vide, jeg skulle have sagt noget om de mindre begavede, hvad jeg aldeles ikke gjorde. Jeg gjorde opmærksom på, at det arbejde, man udførte tidligere, i højeste grad præger evnen til at udføre arbejdet herinde. Hr. Poulsgaard bruger det, man kalder tilsværtning. Det er et almindeligt fænomen i visse andre lande. Vi har heldigvis, indtil vi hørte hr. Poulsgaard, være forskånet for det i det danske folketing. Jeg må meget beklage, at hr. Poulsgaard nu indfører denne tilsvining af politiske modstandere. Vi andre bør nok ikke gøre gengæld.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal såmænd heller ikke beskæftige mig meget med hr. Poulsgaard. Det var jo en røst fra fortiden, vi hørte her, eller en røst fra graven, hvilket udtryk man nu vil vælge. Vi husker fra tidligere, hvorledes hr. Poulsgaard har forlystet bladene med alle de dynge af skrivelser, som han ikke kunne finde ud af, og som han ikke kunne nå at læse, og når jeg tænker tilbage på de taler, hr. Poulsgaard har holdt her i tinget, så må jeg sige, at nogle af dem kunne have vundet ganske betydeligt, hvis der havde været sekretærbistand.

Jeg er også mest skuffet over, at socialdemokratiet var så afvisende, for hvordan stiller sagen sig? Sagen er den, at socialdemokratiet har de fleste mandater, de får det største tilskud, de har regeringsmagten, de har hele apparatet. I har faktisk det hele. Er det så rigtigt, at man over for andre partier, der ikke er i en sådan situation, afviser at gennemføre nogle fornuftige ordninger, som der godt kan komme ud af dette forslag?

Nu ligger det sådan rent politisk – det har man allerede kunnet gøre op – at skal der komme noget positivt ud af dette, så afhænger det bl.a. af socialdemokratiet. Der er jo ca. 7 partier, der er velvillige. Jeg vil meget anbefale, at man ændrer holdning og, når vi kommer til udvalgsarbejdet, ikke ser på sin egen situation og bedømmer forslaget derudfra, men ser på situationen for de partier, som har støttet forslaget.

Poulsgaard (FP):

Man vil ikke beskæftige sig med hr. Poulsgaard, og så laver man ikke andet end at